

2. Programy odnowy zabytków i innych przedsięwzięć finansowanych ze środków terenowych funduszków odnowy oraz sprawozdania z ich wykonania podlegają zatwierdzeniu przez właściwe rady narodowe.

3. Dysponenci terenowych funduszków odnowy zabytków — w sprawach programów, o których mowa w ust. 2, przed przedłożeniem ich do zatwierdzenia radzie narodo-

wej — zasięgają opinii organizacji społecznych i stowarzyszeń społeczno-kulturalnych, podejmujących inicjatywy społeczne w dziedzinie odnowy zabytków.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

47

USTAWA

z dnia 26 kwietnia 1979 r.

o ustanowieniu tytułów honorowych „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” i „Zasłużony dla Zdrowia Narodu”.

W uznaniu wkładu ofiarnej pracy pracowników służby zdrowia w organizację lecznictwa, zapobieganie chorobom, ich rozpoznawanie i zwalczanie oraz w podnoszenie stanu zdrowia ogółu ludności Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowi, co następuje:

Art. 1. 1. Ustanawia się tytuły honorowe „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” i „Zasłużony dla Zdrowia Narodu”.

2. Symbolami tytułów honorowych określonych w ust. 1 są odznaki „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” i „Zasłużony dla Zdrowia Narodu”.

Art. 2. 1. Tytuł honorowy „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” nadawany będzie najbardziej zasłużonym lekarzom, którzy w okresie wieloletniej pracy zawodowej wyróżnili się szczególnymi osiągnięciami w zapobieganiu chorobom, ich rozpoznawaniu i zwalczaniu, rehabilitacji leczniczej i zawodowej, organizacji opieki zdrowotnej i społecznej oraz w badaniach mających doniosłe znaczenie dla rozwoju nauk medycznych.

2. Tytuł honorowy „Zasłużony dla Zdrowia Narodu” nadawany będzie najbardziej zasłużonym pracownikom medycznym i innym osobom, które w okresie wieloletniej pracy wyróżniły się szczególnymi osiągnięciami w rozwoju

opieki zdrowotnej, szerzeniu oświaty zdrowotnej, ulepszeniu metod pracy służby zdrowia, wprowadzaniu do niej postępu technicznego i jego upowszechnianiu, kształceniu i podnoszeniu kwalifikacji zawodowych kadr służby zdrowia oraz rozwijaniu i wzbogacaniu różnych form opieki społecznej.

Art. 3. Tytuły honorowe „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” i „Zasłużony dla Zdrowia Narodu” nadaje Rada Państwa.

Art. 4. Osobom wyróżnionym tytułem honorowym „Zasłużony Lekarz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” lub „Zasłużony dla Zdrowia Narodu” przysługuje dodatek z tytułu odznaczeń państwowych, przewidziany w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym.

Art. 5. Rada Państwa określa:

- 1) wzory odznak tytułów honorowych,
- 2) tryb przedstawiania wniosków o nadanie tytułu,
- 3) tryb wręczania odznaki i dyplomu o nadaniu tytułu,
- 4) sposób noszenia odznaki.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

48

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia nabycia własności niektórych rzeczy i praw majątkowych od podatku od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie zwolnienia nabycia własności niektórych rzeczy i praw majątkowych od podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 46, poz. 246) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. 1. Obniża się o 50% podatek należny od nabycia w drodze darowizny przez małżonka i zstępnych darczyńcy:

- 1) domu jednorodzinnego i samodzielnego lokalu mieszkalnego,

2) spółdzielczego prawa do lokalu, jeżeli obdarowani ci do dnia dokonania darowizny zamieszkiwali razem z darczyńcą w tym domu lub lokalu.

2. Obniża się o 50% podatek należny od nabycia w drodze spadku przez małżonka i zstępnych spadkodawcy:

- 1) domu jednorodzinnego i samodzielnego lokalu mieszkalnego,
- 2) spółdzielczego prawa do lokalu, jeżeli spadkobiercy ci nie zamieszkiwali do dnia otwarcia spadku w tym domu lub lokalu, a spadkobierca

zamierzający w nim zamieszkać przekazuje do dyspozycji spółdzielni mieszkaniowej lub terenowego organu administracji państwowej dotychczas zajmowane mieszkanie.

3. Jeżeli przedmiotem darowizny lub spadku są również inne rzeczy lub prawa nie wymienione w ust. 1 lub 2, w pierwszej kolejności ustala się nadwyżkę wartości rzeczy lub praw wymienionych w ust. 1 i 2 ponad kwotę wolną od podatku i stosuje się obniżkę części podatku należnego od tej nadwyżki.

§ 1b. 1. W razie nabycia własności nieruchomości w drodze zasiedzenia, wymiaru podatku od spadków

i darowizn dokonuje się zaliczając nabywcę do grupy podatkowej wynikającej z osobistego stosunku nabywcy do osoby, która poprzednio była właścicielem lub samoistnym posiadaczem nieruchomości.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie, w razie gdy wniosek o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie został złożony do sądu do dnia 31 grudnia 1980 r.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

49

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opodatkowania zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych.

Na podstawie art. 101 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 maja 1977 r. w sprawie opodatkowania zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych (Dz. U. Nr 18, poz. 71) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się wyrazy „i 3“;

2) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osoby prowadzące działalność określoną w § 6 są obowiązane prowadzić księgi handlowe, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów albo jeżeli zamierzają korzystać z wypłaty części dochodu w walutach wymiennych.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

50

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 kwietnia 1979 r.

w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej.

Na podstawie art. 23 pkt 2 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obywatel polski będący krajowcem dewizowym, wyjeżdżający prywatnie posiadany samochodem osobowym do państw, w których działa Międzynarodowa Pomoc Samochodowa, lub mający przejeżdżać przez terytoria takich państw jest obowiązany posiadać książeczkę międzynarodowej pomocy samochodowej, wystawioną przez Polski Związek Motorowy, i dokonywać rozliczeń z tytułu usług objętych tą pomocą za pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego. Książeczka jest ważna 1 rok.

2. Posiadacz samochodu może dysponować tylko jedną książeczką międzynarodowej pomocy samochodowej bez względu na liczbę wyjeżdżających z nim osób.

3. Małżonkowie wyjeżdżający za granicę jednym samochodem mogą korzystać tylko z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej, wystawionej na jednego z małżonków.

4. Posiadacz samochodu nie może korzystać z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej innej osoby.

§ 2. Od obowiązku posiadania książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej i dokonywania rozliczeń za

pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego zwolnieni są krajowcy dewizowi:

1) wyjeżdżający samochodami do Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, jeżeli wyjazd następuje na podstawie przepustki małego ruchu granicznego,

2) zatrudnieni za granicą, wyjeżdżający samochodami zarejestrowanymi w kraju, po przedstawieniu dokumentu potwierdzającego fakt zatrudnienia za granicą.

§ 3. Posiadacz książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej może korzystać, w razie powstania szkody eksploatacyjnej, z następujących usług:

1) pomocy technicznej w razie unieruchomienia samochodu,

2) holowania samochodu do najbliższego warsztatu naprawczego,

3) naprawy samochodu, łącznie z dostarczeniem niezbędnych części zamiennych,

4) pierwszej pomocy lekarskiej (łącznie z kosztami ambulansu) w nagłych i koniecznych wypadkach,

5) pomocy prawnej i ekspertyz technicznych samochodu,

6) przewozu samochodu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli jego naprawa za granicą nie jest ekonomicznie uzasadniona lub gdy przewóz jest uzasadniony z innych przyczyn,

7) przewozu do kraju osób w wypadkach, o których mowa w pkt 6.